

Nici nu știu dacă ești tu

Răzvan Poșchin

nici nu știu dacă erai tu acolo
pe malul unui râu unde o ploaie cu stele
se lăsa în jos, pe valurile unei mări dezvirginată
de privirile îndrăgostiților ce-au poposit acolo
pentru o atingere reciprocă pe mătasea nisipului fierbinte
nici nu știu dacă erai tu acolo, pe banca unei gări ascetice
atâția oameni au murit în ea, pe fiecare bucată de marmură ancestrală
se putea vedea o atingere a unei mâini de femeie împlinită
nici nu știu dacă erai tu acolo, printre oamenii ce aleargau pentru un ajutor social
ca și cum întreaga lor existență s-ar rezuma la o conservă de ton
dar tu nu erai printre ei, tu nu alergai pentru o conservă de ton
nici nu știu pentru ce alergai sau unde erai tu
dar știu sigur că alergatul tău nu era decât un mers elegant
din visare spre realitate, din mine spre tine
o dragoste transcendentă pe care nu o vedeam
în care nu știam unde ești, dar te simțeam undeva inefabil